

БКОС

www.bkos.org

**БЪЛГАРСКА КАМАРА
ЗА ОХРАНА И СИГУРНОСТ**

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Г. № 39 VA

Дата 03.02.2023г.

email: bkos@abv.bg

02.02.2023 г.

ДО

Г-ЖА ПАВЛИНА ПАНОВА,

ПРЕДСЕДАТЕЛ

НА КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ ПО КД №21/2023 г

на Сдружение „Българска камара за охрана и сигурност“ във връзка с установяване на противоконституционност на чл.47, т.5, б. „б“ от Закона за частната охранителна дейност

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

„Българска камара за охрана и сигурност“ е сдружение с нестопанска цел, обединяващо търговски дружества, които извършват частна охранителна дейност по смисъла на Закона за частната охранителна дейност. Водени от правото си за свободно сдружаване съгласно чл. 44, ал.1 от Конституцията на Република България, физическите и юридическите лица, които членуват в организацията, подпомагат защитата на интересите на специалистите в сферата на охранителния бранш с цел подобряване на бизнес средата за осъществяване на частна охранителна дейност.

В съответствие с ценностите и принципите на сдружението, Българска камара за охрана и сигурност счита, че чл. 47, т.5, б. „б“ от Закона за частната охранителна дейност нарушава конституционни права на гражданите, а именно, че:

- обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда – чл. 31, ал. 3 от Конституцията на Р България,
- не се допускат ограничения на правата на обвиняемия, надхвърлящи необходимото за осъществяване на правосъдието- чл. 31, ал. 4 от Конституцията на Р България,

- гражданите имат право на свободна стопанска инициатива, като законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, както и закриля инвестициите и стопанската дейност на български и чуждестранни граждани и юридически лица – чл. 19, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Конституцията на Р България.

В този контекст смятаме, че разпоредбите на чл. 47, т.5., б. „б“ и чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗЧОД нарушават презумцията за невинност и създават предпоставки за неоснователно лишаване от възможност за стопанска дейност на привлеченото като обвиняем/а лице и/или на възможни съдружници в търговското дружество. Отнемането на лиценз за частна охранителна дейност по силата на чл. 47, т.5., б. „б“ и чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗЧОД отнема, също така, неоснователно възможността и на заетите по трудов договор охранители да продължат да изпълняват трудовите си задължения, които са законово обвързани с наличието на лиценз за частна охранителна дейност, издаден на юридическото лице – работодател.

В контекста на гореизложеното считаме, че разпоредбите на чл. 47, т.5., б. „б“ и чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗЧОД предоставят реална възможност за елиминиране на неудобни „играчи“ на охранителния пазар и преразпределяне на пазарния им дял чрез злоумишлено създаване на условия за привличането им като обвиняеми.

В заключение, сдружение „Българска камара за охрана и сигурност“ изразява категоричното си становище, че чл. 47, т.5., б. „б“ и чл. 49, ал. 1, т. 2 от Закона за частна охранителна дейност противоречат на разпоредбите на чл. 31, ал. 3 и ал. 4 и чл. 19, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Конституцията на Република България и смята, че трябва да бъдат обявени за противоконституционни.

С УВАЖЕНИЕ,

Николета Атанасова,
Председател на УС на БКОС